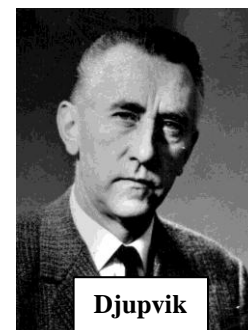

1939 / 1951 Skjebnen

For mange mennesker er det slik at det kun er tilfeldigheter eller en form for ”skjebne” som griper inn og redder ens liv. Det finnes mange eksempler på at den og den skulle ha vært med ”ulykkesflyet, toget, bilen, skipet” – men at ”tiden” på en måte ennå ikke var kommet for vedkommende – heldigvis. Slik også for to av de personer jeg beundrer mest og setter høyest pris på i min bekjentskapskrets.

Vi skriver 1939, og en ung mann fra Ballangen tjenestegjør på Værnes. Hans navn er Bjarne Djupvik, nå bosatt i Hommelvik. Han ble utdannet flyger, tjenestegjorde under krigen i England – og kom til Værnes igjen i 1946 for å etablere og utøve landets første flygekontrolltjeneste, og her ble han som sjefflygeleder og distriktssjef frem til han gikk av med pensjon i 1983. Det er mange ved Trondheim Lufthavn, Værnes, som står i stor takknemlighet til Bjarne Djupvik. Ikke bare for hans gode faglige veiledning, men for hans personlige og menneskelige sider. Sommeren 1939 tjenestegjorde Bjarne Djupvik ved Trøndelag

Flyveavdeling på Værnes. Unge Djupvik var sterkt interessert i alt som hadde med flyging å gjøre og benyttet enhver mulighet til å få seg en flytur. Hver tur i luften var for ham en stor opplevelse og mulighet til å lære og skaffe seg erfaring. Han gikk ikke glipp av en eneste sjanse til å få seg en flytur, med ett unntak: I august 1939 utøver Trøndelag Flyveavdeling skyteøvelser mot skive på Langøra på Værnes (parallelt med dagens E6). Den 15. august er Fokker 329 (en flytype) oppsatt i treningsprogrammet med sersjant John Michelsen som flyger og Bjarne Djupvik som påsitter. Straks før avgang blir det i midlertidig gjort en forandring. Det hadde seg nemlig slik at flysoldat Kristian Selnes som skulle dimittere samme dag var lovet en flytur før han forlot Værnes. Og da han skulle ta et spesielt tog fra Hell måtte han få sin flytur først. Det ble derfor til at Bjarne Djupvik skulle stille sitt flysete og sin tur til disposisjon. Flyet tok av med den spente og oppglødde unge soldaten i baksete. Det var hans store øyeblikk i livet. Men det skulle bli hans siste. Under et av skyteinnleggene mot Langøra gikk flyet i bakken. Unge Kristian Selnes ble drept momentant, mens flygeren John Michelsen overlevde, men sterkt skadet. Han ble etter krigen ansatt som inspektør i Luftfartsdirektoratet.

Så over til Reidar Korstad, en av bygdas største kulturpersonligheter gjennom tidene. I hele sin yrkesmilitære karriere tjenestegjorde Korstad ved Værnes flystasjon. Først på 50-tallet var Reidar Korstad i oppdrag på Kjeller. I forbindelse med en hjemreise ble han tilbudt å sitte på med en Fairchild fra Værnes som hadde vært nedover for en mindre reparasjon. Hva som nå gjorde at han ikke ble med, kan han ikke lengre erindre. Han likte godt å fly og hadde fløyet med de fleste flytyper som opererte fra Værnes i de dager. I ettertid er nok likevel Korstad glad for

at han måtte ta toget. Vedkommende Fairchild havarerte nemlig på veien nordover. Flygeren forsøkte å nødlande på et islagt vatn i Rugldalen nord av Røros. Under landingsforsøket tippet flyet rundt på grunn av større ansamlinger av overflatevann (se bilde). Selv om det ikke går tydelig frem av bildet, ble flyet liggende slik at det seterommet som var tiltenkt Korstad ble fylt av vann, og en som eventuelt hadde sittet der ville straks ha druknet.

For Djupvik og Korstad har ovennevnte episoder nok av og til ”kommet tilbake” i underbevisstheten og gitt grunn til ettertanke.